

Paradis nerostit

Ioan Silvan

Paradis nerostit

Ți-aș putea oferi un paradis în plus
să te privești în el întâia oară,
ca-ntr-o oglindă-n care vremea a apus
ducând lumina lunii subsuoară.

N-am deslușit în ochiul tău adâncul
în care poți cădea fără scăpare
și în prezența mea trânti oblâncul,
o pleoapă-ncețoșată de uitare.